

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrsko slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

CENA NOVIN JE:

Za domače, če jih več		Za amerikance, če jih več
vkúp hodi . . . . . 2 K,		vkúp hodi . . . . . 4 K 20 f,
če samo edne . . . . . 3 K.		če samo edne . . . . . 5 K 40 f.

Cena vsakoga falata doma je 4 filere; v Ameriki 10 filerov.

Dobijo se
v Čerensoveih pri **KLEKL**
JOŽEFI plebanoši v pokoji.
Cserföld, Zalamegye.

Na té naslov se naj pošilajo: naroč
nina, glási i dári za Novine. Vsak pa
naj podpiše svoje imé, ki kaj novi-
nam naznánja.

Nedela sv. Trojstva.

„Idoči včite vse narode“ (Mát. XXVIII. 19.)

Apoštolom je zapovedano, naj včijo vse narode. Dúhovnik katoličanski je apoštol, to je poslanik. Včiti pa more na tisto narode, kaj je Jezuš včio na vero njegovo. — Dnes je najsvetejši svétek. Sveti se te najsvetejši Bog v treh osebah: Oča, Sin i Dúh svéti. To glasijo dnes apoštolje. Premislimo si, kakša deca očé Boga, kakše ovce Sinú Boga i kakša cérkev sv. Dúha Boga moremo biti.

Deca smo Océ Boga. „Stvorimo človeka na naš kep i na našo spodobnost“ (Gen. I. 26.) je právo Oča Bog kda je človeka vstvoril. Spodobni smo k njemu, kak je žemelsko dete spodobno žemelskim starišam. „Sam Dúh svedoči našoj dúši, da smo sinovje Boži“ (Rim. VIII. 16.) právi sv. pismo. Ali nas Jezuš ne včio morebiti etak moliti „Oča naš, ki si v nebesah? Sveti Pavel apoštol túdi piše „Prejeli ste dúhá posinovlene decé, v šterom zovemo: abba, oča! (Rim. VIII. 6.) V istini, po pravici nam je zato Oča Bog oča, mi pa njegova deca. Oči pa ide poštenjé. Poštúj očo svojega se glasi zapoved. „Če sem pa jaz oča kje je moje poštenje“ (Mat. I. 6.) terja on sam od nas. Očo poštvovati moremo. Kakda? Če njegovo reč zdržimo. On pa kaj veli? Poslušajte njegov glas, ki je z nébe prišeo, kda se je njegov prelúb- leni Sin okrsto v Jordani i preobrazil na Tabor-i: To je moj lúbléni Sin, njega poslušajte!“ (Mát. XVII. 5.) Jezuš moremo poslušati, te poštvujemo Očo. To teliko pomeni, da smo dužni tisto vervati i zdržati, kaj maticérke v vči, i ne kaj nam krivoverci, pijanci, prostozidarje, liberalci i druge vrste neprijátelje na vúho šepečejo. Njega poslušajte! To nam naj doni tak mo-

čno v dúši, da poleg toga glasa zane- mi vsaki, drúgi. Samo Jezúša poslušajmo.

Ovcé smo Sina Boga. Ne poznate sv. Janóša evangelij, šteroga deseto poglavje nam tak milo lepo odkriva to pravico. Jezuš se tú naime za dobroga pastira imenúje, ki pozna svoje ovce i ki vse šče, v edno ovčarnico spraviti. Pastér nam je on, ovcé smo njemu. Ovca je pa samo tak kaj vredna, če hasek nosi i je vrla, krotka. Vrle, krotke ovce bodimo zato i ne cemerasti ovni (baki), i nosimo sad svojemu pastiru. Bodimo debele i dobro dojne ovce. Naše dúše naj dosta mas- ti májo na sebi, dosta dobrih jakostih, lepi zglédov, šteri bodo drúgim pri pomogli, da pridejo v Jezúšovo ovčarnico. Mleko je pa za deco. Dosta mleka, dosta trúda mejmo z mladinov, naj jo ohranimo za Jezúša. Ali ne pozabimo, da je ovca samo tak hasnovita za gospodarja če dobro pašo ma. Naša dúša rávnotak. Če se ne bo pasla ona pri stoli Gospodovom, če ne bo jela njegovoga tela i pila njegove krvi, ostane sloka, hitvána, ne bo dojila, tá posehne. Záto pa koga je „na mesto pašé postavó“ (Ps. XXII. 1.) že té dober pastir, ki ma dúhúvnika za to, da se more večkrat prečistiti pri njem, naj se ga drži, naj li je to nebesko jed, naj se ne da premotiti od nikoga, ki ga odtod vkraj vleče — svet trnje rodi, po šterom želodec, to je dúša oboli. Ki je pa blodo dozda, se hráno z koprivami i zato tak jáko slab bio v premaganji skúšnjáv naj prosi z rečmi sv. pisma „Blodo sem, kak ovca zgúble- na, išči svojega slugo“ (Ps. 118, 176.) Jezuš, te dober pastir naj ga gorpoišče, naj ga hráni, naj ga napaja, da bo raseo i vnoغو dúševnoga sadú rodio. Ovčice k pastiru! K Jezúši! Držite se ga.

Cérkev smo svetoga Dúhá. Dnes tjeđen smo čúli od toga. Zda samo

teliko prevdarimo, da cerkev more oz- notraj i ozvúnaj vrédi biti. Kaj valá ozvúnaj poglajena, oznotraj pa razdre- ta cérkev? Tak smo i mi. Lepo oblečeni ozvúnaj, po grehi razdreto dúšo noséči pa oznotraj nikaj ne valámo. Cérkev, to je dúša more za prebivanje biti. V nesnági, razdrtiji što bi prebivao? V tmici što bi rad sedo? V slabom zraki komi ne bi težko grátalo? Zato pa ščistimo, osnajzimo, smetimo, popravi- mo svojo cérkev, to je svojo dúšo, naj bo Dúh svéti mogo v njej prebivati. Ne poslušajte tistih, ki pravijo: ne k spovedi! Če oni gniliti ščejo, naj gni- lijo. Vi pa ne pústite si dúše podreti, zato pa k ga se že slabi čútite kda se vam že gibati začne ona pri velikom skúšávanji, idite po oporo, po milošče sv. spovedi, naj se vam ne podere. Ne poslušajte vaših lážidobrotnikov, ki vas presvetlújejo: kaj to teliko okoli popa hodo! Ki hišo ma v nevarnosti, da se njemu zna podreti, ne poštvá na tákše tanače, „ka kaj teliko okoli zidarov hodo“, nego ide po njé pa si dá hišo popraviti. Včini i ti tak, idi k popi po Kristúšovo odvézo. I če te ne more sprejeti? Prosi večkrat. Stalna prošnja vsikdár zmága. Pa če doma ne moreš priti na vrsto, idi dale. Glavna reč je samo to: spovej se dobro, pa ti dúša bo lepa, okinčana cérkev sv. Dúha.

Jezuš je pravo od bogátca, ki si je vnoغو spravo l želó svet vživati „Nespameten! to noč bodo tvojo dúšo terjali od tébe; ka si spravo, čido bo- de? Tak je s tem šteri si bogastvo na- bira, i ne bogat v Bogi“ (Luk. XII. 20, 21.) Mi pa bodimo v Bogi bogati. Océ Boga smo deca, držimo se ga po veri Sina njegovoga; Sina Boga smo ovce, hodimo ga vživat pogostoma; sv. Dúha Boga smo cérkev, obdržimo ga v njej — merimo raj, kak bi smrtno za- grešili. Tak mo v Bogi bogati.

Krščanski navuk.

Kakši greh je nečistoča? Vsikdár smrten, če je samovolno doprinešen. Pri nečistoči ne ga máloga greha. Ki sam rad misli, žele se dotika ali čini kaj nečistoga, vseli smrtno greši.

Je te tudi smrten greh, če odti-ram grdo misel, kak jo ováram? Če sem se sám rad nikaj ne müdio v njej, te je ne nikši greh; če sem se pa müdio v njej kaj sám rad, ali nepremiš-leno, to je ne sem popolnoma spoz-
nao, da zdaj grešno delo mislim, je samo máli greh. Ali kak ováram, da je to grešna misel, taki jo morem od-
strániti:

Kaj naj včnim, gda me napáda nečista sküšnjáva? Zovi na pomoč Dev. Marijo. To je najbolše. Pri velkih skü-
šnjávah se posti, prečiščávaj se, vina ne pij i odkrij vse svojemi spoved-
niki.

Smrt Kossuth Ferenca.

Velikoga vogrskoga narodnjaka Kossuth Ludovika (Lajos) sin je mro v Budapešti maja 25-ga ob štirah za-
rán. Oča njegov je bio dočasen ravni-
tel Vogrskoga l. 1848-ga, dokeč je ne-
pregnani na Türsko v Kutahio. Sem
so prišla tudi njegova deca za njim.

Vrastvo za lagoji jezik.

Narodna.

Ednok je živo eden kmet pa je meo jako lagojo ženo. On je bio vrli pa skrben gospodar, samo žena je mela preveč velki jezik. Vsigidar se je v njega opoteknola, gda je odkod prišeo, pa njemi je zganjala: „Ti tepeš! ti nevala-
nec!“ itd.

Mož je to mirovno trpo leto za letom, pa si je mislo, ka se žena ednok znan li pobogša. Preteklo je pa več let, pa se je že-
nin jezik li nikak nej šteo pobogšati.

Te si je mož začno premišlavati, gde bi on najšeo pomoč za svoje žené lagoji jezik. Na pamet njemi je prišlo, či bi njemi zdrav-
nik mogeo pomagati, ali pa či bi koga drugoga najšeo, ka bi njemi znao povedati, ka naj včini, ka bi se žena pobogšala.

Nazadnje si je tak domislo, ka patikar ma vsakojačko vrastvo, pa bi znan najbolše bilo iti njega pitat pa prosit, lejko bi on znao dati kakše vrastvo.

Šo je zato eden den žalosten k patikari.

Gda je v pateko prišeo, je vido, ka je pati-
kar dobroga srca človek. To ga je malo poto-
lačilo, pa je zato na zavúpanje začno praviti:

— Gospon patikar, lepo vas prosim, či bi me šteli poslühnoti, ka bom vas nekaj proso.

Patikar njemi je nato odgovoro:

— Zakaj pa nej; vsakomi človeki rad pomagam, či samo morem, pa bom vam tudi pomagao, samo mi povejte, ka želete.

Te je kmet začno praviti!

— Jas že več let morem dosta trpeti zavolo svoje žene, štera ma preveč velki jezik.

Ferenc, te najstarejši, ki je zdaj mro, je bistroga razuma človek bio. Značaj njegov je bio plemenit. Da so neprija-
telje ešče tü ségali, na tujinskom po očinom življenji, se je té z decov vréd na angležko zoselo, kde je Ferenc svoje skušnje, kak merar-endželer i zvrstno prestao. Potem je na Taljanskom dobo služ i prišeo do velike časti. Med celo-
ga sveta merari je naime on prvenstvo dobo pri postávanji ocelnih mostov v Afriki pri Nil vodini.

Domo pridoč iz tujega je presed-
nik postao neodvisne, ali Kossuth-ove stranke sledkar pa minister trgovinstva. Živo je 73 let, naslednika je ne za-
pústo za sebov. Brat njegov je tudi v samskom stani i že 70 let star. Rodo-
vina Kossuthova tak vümerjé. Presvetli kral je tudi izrazo svoje sočütje pred dovicov pokojnoga po brzójavi (telegraf) Pokopan je bio poleg obreda luterans-
ke vere mája 28-ga. Na jezere je prišo narod slovo jemať od pokojnoga. Med igranjom Hunyadijove koračnice sotelo sprevodili na pokopališče, štero so pos-
laniki neodvisne stranke zdignoli na kola. Pri grobi so molili, Kossuthove pesmi prepevali, Apponyi Albert grof pa govor držao od pokojnoga. Petnaj-
set kol je pelalo vence podarjene. Za očovim sprevodom je tak veličastnoga Pešt ne vido, kak je zdaj siňov bio.

Zato vas pa prosim, či bi vi mogoči bili, ka bi mi dali kakše vrastvo, ka bi se mojoj ženi jezik pobogšao.

Patikar si je en časek premišlavao, pa je te pravo:

— Vse drugo bi vam hitrej zmogeo, nego takšega vrastva vam pa nemrem dati.

Kmet je nato postao žalosten pa je šteo oditi. Patikar je pa to v pamet vzeo, pa ga je nazaj zvao:

— Hodte nazaj, vi človek! Zmislo sam si edno vrastvo. Znabiti de to dobro za vaše žene lagoji jezik. Dam vam tri pirule. Edno pirulo morete dati ženi včasi, gda se vas hapi kregati. Za tov pirulov de vam žena zna-
biti ešče hüjša, kak je bila prle, zato njoj pa včasi morete dati drugo. Zatam pa čakajte, či de potrebno, njoj date tretjo tudi, či pa nej, te si jo pa zadržite pri sebi.

Nato je patikar začao davati pirule. Nej je je sükao v papir, pa v glažek jih je tudi nej vlevao.

Kmet se je veselio pa si je začno pre-
mišlavati, kakše pirule to bodo, ka jih nega viditi. Patikar je pa stopo k njemi, pa je začno praviti!

— Prle sam vam dao tri pirule z rečjov, zdaj vam je pa dam tudi tak, ka te je čüli.

Nato njemi je patikar dao tri tak žereče plúske, ka se je sirmak človek malo nej na hrbet prevrgeo, pa je velo:

— To dajte vi svojoj ženi, gda se vas pali začne kregati!

Kmet je bio skoro mametliv od plúsk, tak so vroče bile, pa je žalosten šo domo.

Dom i svet.

Delegacije, to je tisto zborovánje, ali správišče, v štero si od tistih rečih pogučavajo, štera so vkúpna na Vogr-
skom i Austriji, so se dokončale.

Jé pomoč za tistoga, ki je ne hodo na poskušnjo, če zna čteti, ali pisati, naj ma pravico glás dávati? Jeste. Naj se glasi na notarošiji, kda bodo gláse vküppisali, ali pa pri žu-
pani (rihtari), če do je v občini spi-
šüvali. Tü če posvedoči, da zna čteti i pisati, pa pláča 20 K. dáče sküpné, ma pravico glásovánja na *edno leto*. Pravice od te poskušnje ne dobi. Drugo leto si more zato znova pravico iskati.

Vednaka vožnja bo med Vogrskim i Bolgarijov. Vláci bodo do Oršove vo-
zili, tü pa prevzemejo potnike ladje, štere jih správiyo do prve bolgárske postáje Lompalanke.

Vesprimski püšpek je kardinal. Baron Hornig Karol püšpek je hodo v Rim, Kde se njemi je prekdála čast kardinalska. Pri toj priliki je sveti oča novim kardinalom med drugimi posebno té reči na srce navezao: „Vse včinite, naj dühovnike ne pohájajo lüdjé, šte-
rih pobožnost je ne práva i ne dopüs-
tite njim čiteti ne samo docéla pok-
varjene novine, nego i od materecerkve ne potrdjene. Ponávajte neprestanoma,

Gda je domo prišeo, njemi je žena pali tiste reči naprej prinašala, kak je navadna bila:

— Ti tepeš, gde si pa že pali hodo?!

Mož njoj je odgovoro:

— Žena, nikaj se ne kregaj pa ne staraj. Hodo sam tebi za tvoj lagoji jezik po vrastvo.

Ona se nato jako razčemerila pa njemi začne ešče hüjše reči naprej skladati, kak je inda navado mela.

Mož je pa vtegnó zdaj roko pa je dao ženi edno tisto pirulo, ka njemi jo je patikar dao.

Žena je zatam resam ešče hüjša postala, zato njoj je mož zasolo včasi to drugo pirulo. Ta pirula je pa bila tak vroča, ka bi žena skoro na hrbet spadnola, kak se je prle zgodilo moževi, gda jo je patikar davao njeni.

Žena je zdaj vidla, ka mož nema norije, zato je tiho gratala pa je več reči nej vúpala zinoti proti moževi.

S tretjov pirulov je mož dugo čakao, pa je je nej znao porabiti pri ženi, zato ka je nej bilo potrebno, tak se je pobogšao njemi jezik samo z dvema pirulama.

Gda je preteklo leto dni, si je mož, tak mislo, ka či je dozdam nej trbelo tretje pirule, ka je te odzdaj že tudi nede trbelo. Spravo se je zato eden den pa jo je neseo nazaj patikari.

Gda je v pateko prišeo pa se poklono, je etak začno praviti:

— Gospod patikar, lepo se vam zahvalim na vašem vrastvi, na vaših dobrih pirulaj. Dali ste mi je tri. Bile so preveč vroče, viditi jih je pa nej bilo. Dve tevi piruli sam porabo, zato mi nikaj ne žamerte. Edno sam vam pa nazaj prineso.

da papa lübi toti društva katoličanska, štera nameravajo časno dobrostanje ali povejte njim, da je papa vsikdár to gláso, da jákostno dobrostanjé more vsikdár to prvo biti.“

Homenile právda je na Angleškom po stoletnoj vojski i tretjipot sprejeta. Ta právda nazájda irskim katoličancom njihove po krivom odvzéte pravice.

Knezoprímaš. Dr. Csernoch Janos je dobo kardinalsko čast. Poseben poslanik papov njemi je príneseo znamenje té časti z Rima. Po kraščák kardinalski i na prisego pa v Beč more iti.

Nemir v Albaniji. Puntarje se približavajo h glavnimi mesti Durazzo-ji. Krala neščejo zpoznati. Poravnati so se ne mogli z králom zavolo pravic, štere želejo od njega. Puntarje so ne krščeni. Krščanski albanci se krála držijo, ali samo tak, če se ne správi z puntari. Albanska vlada zdaj prosi pomoč od velesil (nagyhatalom). Sam kral Viljem túdi nameni pohoditi europejske kraleske dvore. Edno je stalno razvidno iz vseh teh nemirov, to naime, da naša roka več tam nikaj ne ravna od balkanskoga boja mao. Preveč smo osramočeni stem túdi, da je naš konzul zbegno, taljanski pa na mesti ostao. Taljánje proti nam delajo.

Nato je stopo k patikari [paga je tak plúšno, ka bi se sirmak patikar skoro tá prevrgo.

Patikari se je to vžalilo pa je v tožbo dao kmeta. Lri sodniji so pravili kmeti:

— Ednoga takšega gospoda, kak je patikár, se ne dostaja plúskati, zlasti pa nej za vrastvo, ka je človek od njega dobi.

On je pa odgovoro:

— Poštena sodnija! Jaz od plúške nikaj nevem, kak mi to pravite. Jaz sam samo edno pirulo nazaj prineso. Patikar mi je najmre dao tri pirule; dve sam porabo pri svojoj ženi, to tretjo sam pa prisiljeni bio nazaj prínesti, zato ka sam jo doma nej mogeo porabiti; dobo jo pa sam od patikara.

Sodnija je nato pítala patikara:

— Kakše so pa bile tiste pirule, ka ste je vi tomi človeki dali, zato ka vi tožite za plúško, on pa pravi, ka je vam pirulo nazaj prineso?

Te je patikar razložo, kakše so bile pirule. pa je pravo:

— Meni se je čúдно vidlo, gda me je té človek prišeo prosit takše vrastvo štero bi si lejko doma sám zmogeo. Zato sam si pa malo premišlavo, pa sam njemi te dao za njegove žene lagoji jezik tri takše plúške, ka so se mi samomi preveč vidle. Da mi je pa on to edno pirulo nazaj prineso, zato ga zdaj jas tožim.

Sodnija je pa nato li tak rásodila, ka je šče té kmet zadosta pošteni, zato ka je on tisto pirulo, ka je je sam nej mogeo porabiti, nazaj prineso patikari,

Zaplsao: S. K.

Velika nesreča na morji.

„*Impress of Ireland*“ imenüvana ládja štera je z Amerike na Angležko v Liverpool vozila, se je potunila v 10 minutah ešče pri bregi ameríkanškom, kda je norveška ladja „Storstad“ v njo vdarila. 1032 potnikov je vtoplenih i samo 355 rešenih, med šterimi je največ slugov ladjenskih, mornárov. Med rešiniimi túdi jih sto má ali roko, ali nogo potreto. Ob dvema po polnoči se je nesreča zgodila. Strahovito je bilo čúti jezero mirajočih lüdi krič—a pomagati njim je nišče ne mogo. Kda je voda do péči prišla, se je tá razpočila i vnogo lüdi stempotom morila, kda so spáli. V sneh je smrt zadobíšala. Večina rešenih se je ešče v pameti zmešala od velikoga straha. *Blenkury* angležki natákar, ki se je rešo, právi da je dosta horvackih težakov bilo na ládji. Ne vemo, če so ne i naši slovinci bili gor, ki ravno 'po toj liniji se radi vozijo. Vsem daj smilenje i tolažbo vmrlim i živim ponesrečenim i v žalost správljenim smileno Srce Jezušovo.

Glási.

Slovesne oblúbe. Franciškani v Zagrebi so letos svétek Krištušovoga v nébohoda zvünrédno slovesno obslúžavali. 10 mladih redovnikov, klerikov je položilo slovesne redovniške oblúbe. Najprlé so opravili predpisane dühovne vaje, štere so tri dni trpele. Potom je pa vö prešteo vsaki svoje, tak zvano „odpovedanje“ (abdicatio, resignatio). To je pismo v šteram se redovnik, prle kak vélke oblúbe položi, za naveke odpove vseh pravic na dom, na očinstvo, pa na vse tisto, ka je dozda meo, ali bi ešče gda mogeo meti, pa oblúbi Bogi v največšem siromaštvi, v pokornosti i v popolnoj čistosti do smrti slúžiti. To je bilo v tork. Na sam svétek Krist. v nébo hoda so pa ob 10 vöri, pri vélkoj svétoj meši, štero so sami preč. provincijal P. Rafael Ródič s asistencijov slúžili, slovesno napravili vélke oblúbe. Genlivo je bilo glédati, kak v svetišči velike franciškanske cérkvi bleči lepo število mladih redovnikov, ki goreče čakajo čas, kda se naveke Bogi posvetijo. Okoli njih so pa v stolica j kléčali njihovi starišje, brati pa sestre. Skuzé so jih pobile, od veselja, da so čúti, kak jim lübi sin, brat s čútom veselja pa sreče zgovarja reči oblúbe, s šterimi se za naveke sveta odpovedavle, pa stople v stališ,

v šterom je vse tak lepo vrejeno, da človek že na toj zemli zevsem zadovolen pa srečen i v šterom si najležej nébo zasluži. Fr. Florencius Forjan je z Vogrskoga z naše Slovenske krajine, z Beltinec z doma.

Povrnjenje. Hasai Fana z Dankovec se je na den Kristušovoga vnébohoda prvič zglasila pri svojem g. farari, da vlečena od sv. Düha bo prestopila v katoličansko mater cerkev. Verespo ved bo pri Sv. Sebeštjani položila.

Pod kola je prišlo v Šalamencih Krčmarič Petra hčéri štiriletno dete kda so stelo pelali i si nogo v bedri v dve mestah vlomilo. Sobočki zdravnik Dr. Škrilec Mihal so nogo v gips zvézali.

Zrakoládja je plavala dnes tleden v Čerenovcih ob poldnem zajtra v 100 metrov visini Prišla je od Trnja i šla proto Štrigovi.

Blagoslavljanje je bilo v Štrigovi 24. Mája. Podoba (slika) Presvetoga Srca Marijinoga i zastava III. reda s. Frančiška i drüga za vel. ceha. Dühovnikov je bilo šest Prvo sv. mešo so slúžili domači g. Možar Štefan administrátor. Po sv. meši je bilo. sv. obhajilo 500 lüdi je bilo pri njem. Drüga sv. meša je bila ob 8 vöri, tretja ob 9 štrta ob 11 z dvorbov.

Predgao je plebánoš Purič Lukáč iz Belice. 1200 deklin je bilo vbelo oblečenih, 6 deklin je nosilo Marijo. Lüdih je bilo na jezere od vseh krajov. Zadvéčara ob petih, je bio shod III. reda z oblúbov i sprijimanjon, zatem pa blagoslov kak vsaki den v-Májusi.

Bitje. Lukač Janoša, stanovnika Bákovskoga sedenletnoga sinü je nikak tak zbio, da ga zdravnik more vračiti. Dete je nikde hodilo i eden roj dolvrglo i tam dobilo vdarce.

Streznili so je. V Cinfalvi delajo nasi gorički slovinci. V nedelo so se trije pojbe od vina i žganice tak zapojili, da so ednoga tretjega hajdi márjati ščeli, ki je pa kriv nikaj ne bio. Komaj so ga te drügi obranili. Té kuražne pobijáče so te žandarom prek dáli, ki so je pred celim lüdstvom dobro naklestili, da je sram grátalo i vinjenost so túdi vü ž njih zmlátili. Z pobijačov dva sta bila z Otovec, eden pa z Vidonec.

Firma se je v najlepšem redi vršila ov preminoli tleden v Beltincih, Martjancih i pri Sv. Sebeštjani. Vsepovsédi je lepo bilo vse okinčano. Rávno tak se je lepo vse zvršavalo té tleden v Túrnišči, Bogojini i Sv. Bedeneki. Višešnji pastir se radüjejo vdanosti slovenskoga lüdstva i kaj radi se slovenski

odklonijo na slovenski poklon. Posebno radi pa poslušajo naše mile pesmi. Včeraj v soboto so prišli v Dolnjo Lendavo, kje sta jih pozdravila, poslanik Fuss Nandor i dr. Jozsa Fábiján. Tü bodo firmali dnes i v tork, v ponedlek pa v Dobrovniki. Stem se firmanje dokonča po tistih farah, kje slovinci prebivajo. Daj Bog, da se po sprejetom svestvi vtrdijo v veri, v ljubavi do svoje domovine i svojega maternoga jezika tüdi, kaj je tüdi jakošt zvirajoče iz lübezni do svojega roda.

Dete zgorelo. Pred par dnevi je šla kmetica Šterncova z Bizovnika zajtra rano od domi, pa je doma nehala zaprte troje dece, z med šterimj je bila štiriletna hčerkica najstarejša. Ta deklička je prišla do špic pa je pri vužiganji zasmcdila postelco, v šteroj je ležala njena dveletna sestrice. Postelica je začnola goreti, pa gda je mati prišla domo, je najšla v sobi puno dina, hčerkico Pavlico pa tak opečeno, ka je naskori potom mrla.

Smrtna nesreča. 14 letni krčmarov sin Bajč v Kapeli pri Radgoni je s svojim tivarišom Heričom oglejüvao nabito revolvo. Bajč je ravnao ž njov tak neprevidno, ka se je revolva zmr-sila pa počila. Naboj ga je zadeo v červo. Spravili so ga včasi v Radgonsko bolnišnico, gde je še tisti den mro.

Kak se sreča igra z ljudmi. Eden tovarnar na Nemškom je 20 let igrao v ednoj razrednoj loteriji s celov srečkov, pa je zadeo vseli samo par koronic. Njegovo podjéte je šlo za gaber, pa je nazadnje prišeo tak daleč, ka je eden dén odao svojo srečko tivariši v krčmi. Komaj je to včino, pa je že zvedo, ka je njegova srečka zadela glávni dobitek; to je človeka natelko petreslo, ka je omedlo pa spadno na tla. Od tistoga dneva mao se njemi je zmešala pamet pa zdaj v ednoj norišnici žive svoje zalostno življenje. Pri sebi ma zmirom nekelko kufrnih penez, štere šcé pa računa i misli, ka so to zlate dvajsetice.

Zvone so okrstili v novoj Rožnovenskoj cerkvi v Budapešti Kohl Medard posvečeni püspek. To cérkev pa povajo dominikanci, Naši slovinci so tüdi nikaj pri pomogli k njej zidanji, kak pač k vsakšemi dobromi deli. Zvonovje so štirje i posvečeni, ali okrščeni, so v cerkvi v svetišči pred velikov vnožinov ljudij.

Žena pokojnoga Kossuth Ferenca bi se skoro zagiftala. Predosta vrastva je vzela notri, naj more si malo odpočioti od velikoga trüda i na veke

bi zaspala, če ne bi vpamet vzéli nevarnosti.

Čüdno tele. V Marosugri je železniškoga čuvarja krava takše tele skotila, ka na levoj bédri ma edno kozjono, na pravoj pa edno človečo roko z dorašenimi petimi prsti.

Senje veliko, živinsko bo vütro 8-ga v Dolnjoj Lendavi.

Vtopo se je Kovač Mihal, Kovač Števana 9 let star sin z Melinec v strügi po firmi, kda se je šo v čuni vozit i ž njega v vodo spadno.

Sküпно večerjo so meli včeraj v Soboti na čast novopostávlenomi nad-sodniki (föbiró), pri šteroj je Herbst Géza podžupan (ališpán) tüdi nazoči bio. Z celoga sobočkoga okraja so vnogi počastili lüdnoga novoga čestnika.

Pretep v Bratonicih. Nekši lipovčar, po imeni Pintarič Filip, ki je šče komaj malo odraseo šoli, je že duže časa zahajao po nočeh v Bratonce, pa seje tam oklepao okoli hiž, v šterih se nahajajo deklina. Dneva 26 maja so ga prijali bratonskih ponočnjaki, pa so ga tak pretepli, ka je krščak pa eden čreveo v Bratonicih povrgeo, pa tak odbežao domo. — Te dogodek je že sám na sebi jako žalosten. Kama žalostnejši pa postáne, či si pomislimo, ka se je to zgodilo ravno na den férmanja! Žalostno je pa to nej samo za toga nesréčnoga lipovčara, nego tüdi za bratonske ponočnjake, ka niti tisti den, gda se njim podeli svestvo svetoga potrdenja, ka nanč na te den nemrejo ostati doma, liki klantivajo po noči pa celo po drüghih vesnicaj. (Moj Bog, keliki pa po krémáh; Tak da bi se za pijančevanje potrdili. Niki so ečče skoz okna v pijanosti skákali v ednoj kre Müre lezéčoj občini. Vrejevávec.)

Préstop v Katoličansko metercerkev. Kisilák Ferenc, oča 2 decé se je pri Sv. Jürji iz luteranske vere nazaj povrno v naroče kat. materecerkvi.

Obsojeni je zavolo bitja. Ciglar Matjaš z Petánec je na 3 mesečno vozo obsojen, záto ka je lani pri brodi zbio Kreft Ivana, kda so se z „Košá“ pijani domo pelali.

Dári na malopolansko kapelo. Hozjan Ana 40 f, Hozjan Maria 20 f, Vouri Kata 10 f, Vouri Verona 10 f, Vouri Roza 10 f, Vouri Ana 20 f, Gábor Ana 40 f, Hozján Orša 60 f, Hozjan Maria 80 f, Hozjan Verona 20 f, Magdič Justika 30 f, Vinču Ana 30 f, Hozjan Maria 20 f, Hozjan Julia 20 f, Gjurán Ana 30 f, Horvát Maria 1 K, Balažic Ana 1 K, Prša Ana 60 f, Szép

Ana 40 f, Žerdin Bára 40 f, Bedernják Kristina 20 f, Bedernják Roza 20 f, Jelenko Maria Zakopce 30 f.

Trétja Roza s. Oršole: Horvát Ana 1 K, Bedernják Gejta 1 K, Žálig Kata 1 K, Šömen Ana 1 K, Lebar Maria 1 K. Lonec Treza 1 K, Žerdin Ana 1 K, Hozján Gejta 1 K, Vuk Maria 1 K, Raščan Bara 1 K.

Pošta

Št. VI. Sv. Jürij. Slovenski napiši doli i tak, da se bo dalo číteti. Nisem mogo prebroditi vaših nemških vrstic. Ne vem kaj želete.

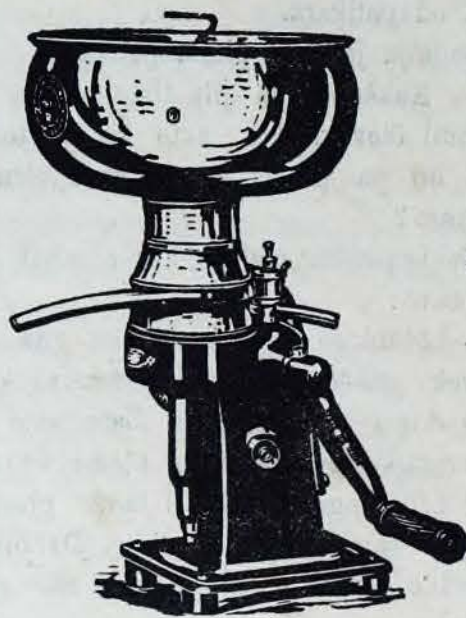
Ker. Štef. Pros. Ves. Novine dáblja Gjurko v Gradec pa Gášpar v Cinfalvo. Drügi se ešče dozđaj ne gláso. Na to nikaj ne daj, kaj eden ali drügi právi od lista. Se je Jezušova predga vsakomi dopába? Jeli da ne? Mi se neščemo i ne smemo sveti se želeti dopasti; če bi to bio naš namen, ne bi bili Kristušovi slugi, kak právi sv-Pavel. Pišemo Bogi na čast i dúšam na hasek. Oboji sad nájde vsaki v listi, v „romanji po ostanke“ tüdi. Samo iskati trebe té méd, ali bolerečeno počécati ga trebe iz rož, štere dá list. Edno je pa stalna istina, naime, da hüdi düh po lüdeh več düš dobi, kak sam posebi. Ki si šče to častno slüžbo spraviti, da bo hüdomi dühi pomágao Bože kralstvo razdirati — bodi si ž njim, mi pa ostanimo stanovitni v deli za njé.

Horv. M. Seb. Hvala na glási. To bi bila čüda, če bi odgovor dobili. Jezušovo vero drobiti, njegovoj matericérkvi hrbet obrnoti pa te njega hvaliti! To ne meri vküp Jezušova hvala v tákših listah bi bila špot. Jo ne želite. Rajši vi dajte odgovor v svojem srci i Bog vam plača to.

Sobočan Ferenc Dolnja-Lendava. Zdaj sem vam dao 17 poslati. Včasi mi dajte glás, keliko ste jih dobili. Tolvaja že zgrábimo.

To je tisti stroj

(mašin), z šterim si lahko dosta penez správi ešče tisti kmet, ki samo 2—3 kravi má.

Presvetitve dá

Alfa-Separator R.T.

Budapest, VI., Lomb-utca 11.